

244 Szerkesztőségünk a napokban tisztasági ankétot rendezett, amelyen megbeszéltük, mit kell tenni, hogy városunk tiszta, szocialista főváros legyen. Ankétunkon Szabó János elvtárs, a XVI. kerületi tanács egészségügyi állandó bizottságának elnöke jellemző példát mondott el: A nagyiccei HEV-állomásnál építettek egy szép várótermet, amelyet a dolgozók örömmel fogadtak. Szemégyűjtőt azonban „elfelejtettek” az illetékesek felszerelne. Így azután most a váróterem úgy fest, mintha szemégyűjtő lenne...

Rámutattak az ankét résztvevői arra is, hogy a szeretet — amely pedig a legtöbb budapesti dolgozóban él városa iránt — még nem elég mély, nem elég odaadó. Bizonyíték, fájdó és egyben vádoló bizonyíték erre valamennyi piszkos, szemetes budapesti utca. Szereit ez a várost — amelynek begyógyítottuk háborúüütötte sebeit — amelyet szüntelenül szépítünk, öltöztetünk, mint édes gyermekünket — azt is jelenti, hogy a budapesti utcák tisztaságát éppen úgy meg kell becsülni, mint a saját otthonunkét.

Az a nagyszerű készülődés, az a serény munka, amelylyel fiatalok, öregek takarították, mosták, csinosították Budapest utcáit május 1-re, minden szónál ékeesebb kifejezője, hogy e téren már vannak eredmények. Megállapíthatjuk azonban, hogy a kezdeti eredmények csak akkor lesznek állandóak, akkor válnak tartóssá, ha a tanács mint a város gazdája, irányítja, segíti, étellel, tartalommal tölti meg a tisztasági mozgalmat.

A rendeletek — régiék és újak — védik városunk tisztaságát. Mit ér azonban a leg gondosabban megfogalmazott rendelet, mit ér a benne rejlő legjobb szándék, ha a szavakból — nem születnek tettek. A tanács egész sor tisztasági rendeletek adott ki, amelyek végrehajtása kétségkívül segítené is az utcák tisztántartását. Azt azonban, hogy a rendeletek leírt betűi a gyakorlatban mennyire járultak Budapest tisztaságához, valamennyien tapasztaljuk, akik járunk a szemetes pesti utcákon.

A gyakorlat azt bizonyítja, a tisztasági mozgalmat nem mint megoldandó, fontos feladatot, hanem mint mechanikusan visszatérő problémát kezelte a tanács. Milyen furcsán hat például az, hogy a hatezer társadalmi ellenőr, akik igen jó, hasznos munkát végeztek eddig is az üzletek ellenőrzésében, nem kaptak arra megbízást, hogy ne csak belül, hanem az utcáról is vizsgálják meg az üzletek tisztaságát. Ezért van sok üzlet előtt elszórt zöldség, papír és egyéb hulladék. A házfelügyelők az üzlet alkalmazottaitól, azok viszont a házfelügyelőktől várják a szemét eltakarítását, az utca tisztántartását. Míg ők ezen vitatkoznak, a járőkelők városunk nagy „dicsőségére” — kerülgetik a szemetet a járdán. Van rendelet a házfelügyelők ez irányú kötelességéről, kezdeményezni lehet rendelkezést az üzlet dolgozóinak feladatairól. A lényeg azonban nem is maga a rendelet, hanem a jó, eredményes végrehajtás. Ha Budapest lakossága együttes erővel ellenőrzi majd a rendelet betartását, versenyez városunk tisztaságáért, nem lesz gond a rendelet betartása. A dolgozók részvétele nélkül, tevékeny ellenőrzése nélkül nem lesz városunk méltó a szocialista főváros büszke nevére.

Olvasóink köréből sok levelet, észrevételt kapunk hétről hétre a tisztasági mozgalomról. Ezért határoztuk el, hogy lapunk hasábjain rendszeresen helytadunk a dolgozók kezdeményezéseinek, bírálatának, javaslatainak a város tisztaságával kapcsolatban. Ezzel is segíteni akarjuk a mozgalmat nap mint nap, így is hozzá akarunk járulni annak a közszellemnek kialakításához, hogy másfélmillió budapesti lakos gondja legyen, hogy a városunkat elcsúszító, egészségünket fenyegető piszok eltűnjék végre az utcáról és közös erővel valósítsuk meg tiszta, egészséges Budapestünket.

Közp. nyomat. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

A tiszta, egészséges Budapestért

Szerző:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Esti Budapesti Újság 1952. V. 6

Osztályozás

Tárgy:

Hely:

Idő:

Személy:

Helyszám:

614.764

11952 n